Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek,

Ubâde b. Sâmit -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, o Bedir Savaşı'na katılanlardan ve Akabe Gecesi'nde bulunan seçkin kişilerden biriydi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ashabından bir topluluğun kendi etrafında bulunduğu sırada şöyle buyurmuştur: «Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarınızı öldürmemek, bizzat uyduracağınız hiçbir iftirayı ortaya atmamak ve meşru olan hiçbir hususta (bana) karşı gelmemek üzere bana biat edin! İçinizden kim sözünü tutarsa, onun mükâfatı Allah'a aittir. Kim de bu günahlardan birini işler ve dünyada cezalandırılırsa, bu ceza kendisi için bir kefaret olur. Kim de bu günahlardan birini işler ve Allah onun günahını örterse, artık onun durumu Allah'a kalmıştır; dilerse onu affeder, dilerse ona azap eder.» İşte biz de bunun üzerine ona biat ettik.
[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Büyük Bedir Gazvesi'ne katılanlardan ve hicret öncesinde, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem'e henüz Mekke'deyken Mina'da gerçekleşen Akabe gecesinde ona destek olmak üzere biat etmek için öne atılan topluluğun (Ensar'ın) ileri gelenlerinden olan Ubâde b. Sâmit -radıyallahu anh- şöyle rivayet etmiştir: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ashabının arasında oturduğu bir sırada onlardan, şu hususlar üzerine kendisine biat etmelerini (söz vermelerini) istemişti: Birincisi: Allah'a ibadette, küçük de olsa hiçbir şeyi O'na ortak koşmazlar. İkincisi: Hırsızlık yapmazlar. Üçüncüsü: Zina günahını işlemezler. Dördüncüsü: Erkek çocuklarını yoksulluk korkusuyla, kız çocuklarını da utanç korkusuyla öldürmezler. Beşincisi: Bizzat uyduracakları hiçbir yalanı ortaya atmazlar. Zira diğer uzuvların da payı/ortaklığı olsa bile, fiillerin çoğu el ve ayakla gerçekleştirilir. Altıncısı: Allah'a itaat olan işlerde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e isyan etmezler. Bu şartlar altında, içinizden kim ahdinde sabit kalır ve buna bağlı kalırsa (sözünü tutarsa), onun mükâfatı Allah'a aittir. Kim de zikredilen bu suçlardan –şirk hariç– birini işler ve dünyada kendisine had cezası uygulanarak cezalandırılırsa, bu ceza onun için bir kefaret olur ve (o suçun) günahı kendisinden düşer. Kim bunlardan birini işler de sonra Allah onun bu günahını örterse, artık onun durumu Allah'a kalmıştır; dilerse onu affeder, dilerse cezalandırır. Nitekim orada hazır bulunanların hepsi bu şartlar üzerine ona biat ettiler.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/66210